

Home

Resurrection

Om het cruijffiaans te stellen: "Ieder nadeel heb zijn voordeel." Het nadeel van het succesverhaal 'Vlaamse film' is dat cineasten nu vooral afgerekend worden op boxofficecijfers. Het voordeel is dat hypes snel vervelen en smeken om alternatieven zoals Kristof Hoornaerts miskende RESURRECTION. "Je gaat het pas zien als je het doorhebt", wist ook Cruijff.

Via film spreken we met elkaar over alle grenzen heen en leren we andere mensen en culturen begrijpen. Maar vooral ook: film helpt kijkers hun plaats in de postmoderne, in permanente oorlog verkerende wereld te herdenken. Met oog voor de schaduwwereld die cineasten, van Paul Verhoeven tot Kristof Hoornaert, onthullen. De magie van film blijft wringen en betoveren. Gelukkig maar.

Het is jammer maar onvermijdelijk dat niet alle verhalen die filmmakers vertellen over ons en onze samenleving door iedereen gevat, gesmaakt en geprezen worden. Toch schort er iets wanneer die verhalen genegeerd of uitgespuwd worden. We kunnen er mee leven dat een film zoals RESURRECTION geen zalen deed vollopen. Al betreuren we het. Veel lastiger hebben we het wanneer Kristof Hoornaert (~1980) onder verwijten bedolven wordt en dreigt afgeserveerd te worden. Nog voor de carrière van de met zijn kortfilms (*Kain*, *The Fall*, *Empire*) bekroonde cineast op gang kan komen. Want RESURRECTION mag dan wel een beloftevolle, en in onze ogen sterke, eerste speelfilm zijn, de maker moet zich nog verder (kunnen) ontwikkelen.

Helaas is er, in pers en industrie, weinig animo om Hoornaert ook die kans te geven. Op zo'n moment missen we in Vlaanderen critici zoals het Franse buitenbeentje Serge Daney (1944-1992). Iemand die benadrukt dat hij houdt "van figuren in de marge, cineasten die vanuit hun eigen plekje werken". Iemand die in de bres springt voor jonge beeldstormers.

"De auteur is niet alleen iemand die tegen alles en iedereen in de kracht vindt om zich uit te drukken, maar ook iemand die door zich uit te drukken de juiste afstand vindt om de waarheid te kunnen zeggen over het systeem waaraan hij zich ontrukkt", wist Daney. "Dat is wat Godard doet in *Le Mépris* en Hitchcock in *Rear Window*. Auteursfilms vertellen ons meer over de toekomst van het systeem waardoor ze zijn geproduceerd dan de blinde producten van het systeem zelf. De auteur zou dus in laatste instantie de vluchtlijn zijn die ervoor zorgt dat het systeem niet gesloten is, dat het ademt en een geschiedenis heeft."

RESURRECTION is een verhaal van schuld en boete, van een louterende hergeboorte, maar het is vooral een auteursfilm die onder je huid kruipt en je ook na de vertoning niet meer loslaat. Een film die volgens Kristof Hoornaert (in een gesprek tijdens Film Fest Gent) "tegen de mainstream manier van film maken ingaat. Vaak ziet men film als entertainment, iets dat je consumeert. Voor mij is het logisch om eerder kunstzinnige films te maken." Daarmee sluit hij aan bij Daney, voor wie "de kracht van film is dat hij ons op een prachtige manier toegang geeft tot andere ervaringen dan de onze en ons de mogelijkheid heeft gegeven te delen in iets volkomen anders, al was het maar voor een paar seconden".

Dat gevoel krijg je al in de heel fysieke openingsscène van RESURRECTION. Een kluizenaar (vertolkt door Johan Leysen) wandelt door het bos en stuit daarbij op een halfnaakte jongeman (rol van Gilles De Schryver). Hij biedt hem kleren, voedsel en onderdak, maar krijgt geen woord van dank terug. De communicatie blijft uit want de jongen weigert te praten. Toch ontstaat er een band tussen hen. Wanneer de politie langskomt, ontdekt de oude man dat zijn gast iemand vermoord heeft. De moordenaar en zijn gastheer staan daardoor voor keuzes. Belangrijker nog, voor zowel personages als toeschouwers, is de zoektocht naar empathie en begrip.

RESURRECTION start als een haast stomme film en evolueert naar een parabel over de wreedheid van de wereld met personages die worstelen met morele dilemma's. Hoornaert kiest voor uitgepuurde, gestileerde cinema met fraaie Cinemascoopbeelden (DoP Rimvydas Leipus werkte voor Sharunas Bartas en het duo Woodworth-Brosens) die contrasteren met het claustrofobische gevoel en acteurs die ons met hun ingehouden spel dwingen emoties en gedachten te lezen in hun gedrag en gelaatsexpressies. Waardoor we als kijker mee vormgeven aan het verhaal en de interpretatie.

"Alles staat in functie van het actief betrekken van de kijker in de film", benadrukt Hoornaert. Het contemplatieve ritme geeft de kijker de tijd om te reflecteren, om zelf actief te zijn in de film. Ik geloof heel sterk dat de kijker moet werken. Ik hou zelf van films waarin ik kan participeren. Zulke films zijn een enorme verrijking, omdat ik kan meedenken en dingen mee naar huis kan nemen. Een film waar je mee blijft zitten, die je voelt in je lijf, vind ik veel krachtigere cinema dan cinema waar alles gedaan en uitgelegd is en je rustig naar huis kan gaan zonder er nog over na te denken."

Zelf ziet de filmmaker RESURRECTION als "een stukje poëzie, zoals een schilderij een poëtische interpretatie van de werkelijkheid is. Een schilderij is geen realistische weergave van de werkelijkheid, maar een vervorming waarmee je iets kan uitdrukken. Ik vergelijk het met de beeldhouwwerken van Rodin, waar lichamen ook niet realistisch zijn, omdat de voeten of de handen te groot zijn in vergelijking met het lichaam, waardoor je iets vertelt over de mens. Net die vervorming maakt het mogelijk om thema's uit te drukken. Dat vind ik een van de boeiende mogelijkheden van cinema, ook al weet ik dat de meeste mensen heel realistisch denken. Ze kiezen een soort psychologische kijk op de dingen waar alles mooi wordt uitgelegd en het allemaal rationeel klopt."

Zoveel is duidelijk: RESURRECTION is niet het soort film dat alles voorkauwt en de kijker netjes bij de hand neemt. We krijgen geen 'psychologische' verklaringen en er wordt ons niet duidelijk gemaakt wat we moeten zien (en denken). Vandaar ook Hoornaerts keuze voor een breed beeldformaat: "Wanneer je met kleinere beeldformaten dicht op de gezichten zit, sluit je meer aan bij een psychologische benadering, die ik absoluut wou vermijden. Ik gebruikte Cinemascoop omdat het je toelaat beelden te maken zoals je tableaux maakt. Daardoor kan je de wereld beter aanschouwen." Kijken wordt zo een werkwoord, maar het blijft genieten. Van pure beelden, emoties, cinema. Van RESURRECTION. Hoe zei Cruijff het ook al weer: "Je bent net zo lang gestoord tot je een genie bent."

FILM: **** / geen extra's

Maak kans op de dvd van RESURRECTION door de naam van de film die jou het hardste deed nadenken door te sturen naar win@filmmagie.be. Vermeld zeker ook je adres. Wedstrijd met dank aan [Remain in Light](#).

Geschreven door IVO DE ROCK

Gerelateerde artikels:

- Inclusief
- Archief: Flor de mil colores
- Forum: Van ver staat het stil
- De Patrick
- De Patrick

Vind ik leuk Delen 34 personen vinden dit leuk. Registreren om te zien wat je vrienden leuk vinden.

RESURRECTION

01/04/2019

Regisseur: **Kristof Hoornaert**

Acteurs: **Johan Leysen**

Gilles De Schryver

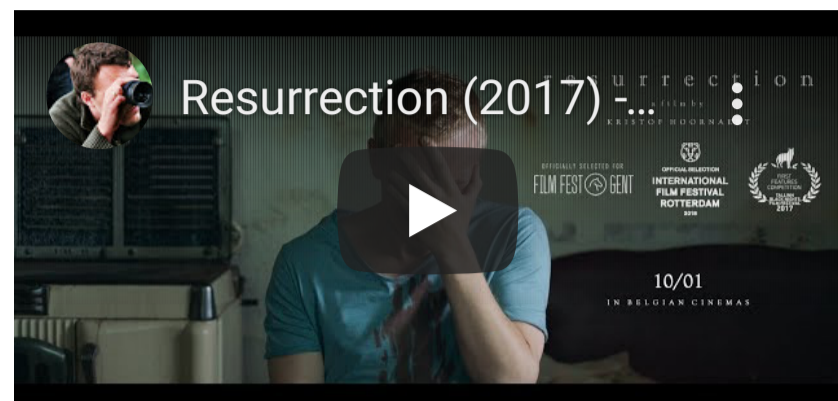
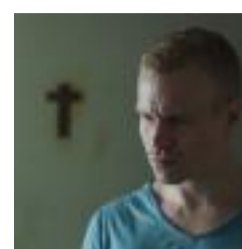
Scenario: **Kristof Hoornaert**

Genre: **Drama**

Productiejaar: 2017

Distributeur: Contact Film / Remain in Light

MEDIA:

- Achtergrond**
- Bioscoop**
- DVD**
- Blu-ray**
- Nieuws**

VZW Filmmagie

Eikelstraat 25-31
2600 Berchem
Belgie
info@filmmagie.be

[Privacy Verklaring](#)
[Algemene Voorwaarden](#)

©2018 Filmmagie

[Archief](#)
[Verkooppunten](#)
[Over](#)
[Pro](#)
[Contact](#)

[Recensies](#)
[Nieuws](#)
[Achtergrond](#)
[Clubs](#)

ABONNEMENTEN

Jaarabonnement

€65 voor 10 nummers van 56 pagina's. Elke maand kans op vrijkaarten, dvd's, avant-premieres, ... (buiten België: €75)

